

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers
March 16th - Day 1: Trauma & Narratives

Collective Trauma and the Role of Narratives Told by Lithuanian Adults

Dr. Barbara Tedrow & Mrs. Jurgita Babarskienė

Cultural family narratives are often at the center of family discussions. The discussions identify family traumas and their effect on family members' beliefs and behavior for generations. The retold family stories foster understanding and reinterpretation of events and often transform social conflict, allowing people to find ways to deal with difficulties and uncertainty. By making meaning of terror and painful loss such as war and forced sudden immigration, severe traumas embedded within Lithuania's collective consciousness. This is true of Lithuanian nationals and the Lithuanians who immigrated, terrorized by loss, lack of information, and desperation for work. No matter the age, the demanded horrific long-term changes with a place create fear and instability. As generations pass away, it is important to hear and write down the family stories in order to help the next generations understand and deal with the traumas they and their families have experienced, since those are transmitted intergenerationally. Even if the next generations do not know about the family and cultural traumas, they still continue to be affected by them, as reflected in high suicide numbers and other social problems in Lithuania.

Traumas destroy the meaningfulness of a person's world and increase their tendency toward silence, fear of ambiguity and differences, stigmatization, and yearning to relate exclusively to people like themselves. Such behaviors suggest fear of long-term change. Researchers who study behaviors associated with Post Traumatic Stress Disorder

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers

(PTSD) have found that varieties of traumatic events can produce prolonged adverse psychological consequences, with possible enduring collective costs within a cultural context.

This paper analyses the themes in the narratives of thirty-one adults of Lithuanian heritage who emigrated to the USA between the ages of 41 to 80 who have attended college or university. Their voices in the stories are of a wound that changed their way of thinking due to uncertainty, lack of control, and stigma. The narratives at times relate to magic, religion and superstition, as the participants attempt to make sense of what appears irrational. Their storytelling reflects their efforts to find meaning in what happened both collectively and individually. The paper on collective trauma and the building of family narratives is about finding ways to belong while transforming the silence encountered with the trauma.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers

Kolektyvinė trauma ir naratyvų vaidmuo, pagal suaugusius lietuvius

Dr. Barbara Tedrow ir Jurgita Babarskienė

Kultūriniai šeimos naratyvai dažnai yra šeimos diskusijų centre. Diskusijose įvardijamos šeimos traumos ir jų poveikis šeimos narių įsitikinimams ir elgesiui, darančios įtaką kartoms. Perpasakotos šeimos istorijos skatina supratimą ir iš naujo interpretuoja įvykius, dažnai keičia socialinius konfliktus, leidžiančius žmonėms rasti būdų, kaip susidoroti su sunkumais ir neapibrėžtumu. Įprasmindami terorą ir skaudžias netektis, kaip karą ar tremtį, įtraukiame sunkias traumas į Lietuvos kolektyvinę sąmonę. Tai pasakytina apie Lietuvos piliečius ir imigravusius Lietuvius, terorizuotus netekčių, informacijos stokos ir desperacija darbu. Nepriklausomai nuo amžiaus, ilgalaikiai vietos pokyčiai sukelia baimę ir nestabilumą. Kartoms senstant, svarbu išgirsti ir užsirašyti šeimos istorijas tam, kad kitos kartos suprastų ir susidorotų su jų ir jų šeimos patirtomis traumomis, nes jos perduodamos iš kartos į kartą. Net jei ateinančios kartos nežino apie šeimos ir kultūrinės traumas, jos vis tiek jas liečia. Tai atsispindi savižudybės statistikoje bei kitose socialinėse problemose Lietuvoje.

Traumos griaua žmogaus pasaulio prasmingumą ir padidina jo polinkį į tylą, dviprasmybių ir skirtumų baimę, stigmatizaciją ir ilgesį bendrauti tik su tokiais žmonėmis, kaip jie patys. Toks elgesys rodo ilgalaikio pokyčio baimę. Elgesio tyrėjai, tiriantys su potrauminio streso sutrikimu susijusią elgseną nustatė, kad įvairūs trauminiai įvykiai gali sukelti ilgalaikių neigiamų psichologinių pasekmių su galimybe patirti kolektyvinių išlaidų kultūriniame kontekste.

Šiame darbe nagrinėjama 31-o suaugusio lietuvio, emigravusio į JAV tarp 41-ties ir 80-ties metų amžiaus,ėjusio į kolegiją ar universitetą, naratyvo tematika. Jų pasakojamose

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

istorijose jaučiamos žaizdos, kurios pakeitė jų mąstymo būdą dėl neapibrėžtumo, kontrolės stokos ir stigmos. Naratyvai kartais siejasi su magija, religija ir prietaisais, nes dalyviai bando suprasti tai, kas neracionalu. Jų pasakojimai atspindi jų pastangas rasti įvykių prasmę tiek kolektyviai, tiek asmeniškai. Šis akademinis darbas apie kolektyvinę traumą ir šeimos naratyvų kūrimą – priklausymo būdų paieška, transformuojant traumos metu patirtą tylą.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers
March 16th - Day 1: Trauma & Narratives

**Crossing the Divide: Comparing History Hikes as a Means of Transforming Historical
Narratives in the Middle East, Central Europe, and North America**

Prof Eugene Richard Sensenig – Gender, Communications and Global Mobility (GCGM)
studies unit

Faculty of Law and Political Science, Notre Dame University – esensenig@ndu.edu.lb

The goal of this paper is to discuss the role of 'History Hikes' in particular, and 'Thanatourism' in general, in promoting conflict transformation and peacebuilding. It will use a comparative approach linking Lebanon, Austria, and Switzerland, as well as the United States. The presentation is both reflective and evidence based. The empirical results for the research involved are taken primarily from original work done on a 11 year long youth dialogue project focusing on the Armenian Genocide, bringing together participants from Armenia, Azerbaijan, Lebanon, Syria, and Turkey, but also diaspora youth from North America and the EU, i.e. the *Musa Dagh History Hike* ([MD](#)). The comparative perspective will be largely provided through collaboration with the *Alpine Peace Crossing* ([APC](#)) in my 'second home' of Salzburg Austria, dealing with the post-Holocaust migration of Jews who were forced out of Central and Eastern Europe in the mid-1940s. Along with these two specific examples of thanatourism related to my concrete experience, reference will be made to role models in Switzerland, documenting the smuggling of refugees from the Third Reich, and history hikes in the US dealing with to the trans-Atlantic slave trade and the genocide against the Native American population.

The Musa Dagh project is directly related to the role of literature in dealing with inter-generational trauma among the third and fourth generation Armenian Genocide

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers

survivors in Lebanon. Building on the history hike project starting in 2010, it also presents for the first time a detailed assessment of the Caux Forum's Armenian-Kurdish-Turkish youth dialogue sessions ([AKT Dialogue](#)) which built on the history hikes as of [2015](#). The presentation will illustrate how Franz Werfel's epic novel, *The Forty Days of Musa Dagh* (Vienna 1933) was used to help young Armenians process the history of the Genocide together with fellow hikers of Arab, Muslim and European background. It will also track how this foundation was used to plan and carry out annual dialogue sessions in the Initiative of Change (IofC) conference center in Caux Switzerland dealing with both historical experience and events related to the conflicts in the Caucasus during the 2010s. By linking the Musa Dagh project to the experience of Jews forced to leave Europe during the post-WW II pogroms, an attempt is currently being made to illustrate the need in the Middle East to deal with racism in all its forms. This is especially significant because Werfel himself remains controversial in Lebanon because of his Jewish background.

Finally, the three role models for the Musa Dagh history hike will be discussed in order to illustrate their foundational significance and how various approaches to thanatourism are interrelated. These hikes include, but are not limited to, the pioneer APC in 1997 in which I participated to commemorate the flight of the Jewish Holocaust survivors 50 years earlier in 1947, the 1988 [Swiss history hike](#) in connection with the "Über die Grenzen, Alltag und Widerstand im Schweizer Exil" (Over the Border: Daily life and resistance in Swiss exile) project marking the 50th anniversary of the Anschluss of Austria by Nazi Germany, and IofC Caux conferences in which I participated highlighting the '[Hope in the Cities](#)' support for the Richmond Slave Trail in Virginia.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers

Takoskyros peržengimas – istorinių žygių palyginimas kaip istorinių naratyvų transformavimo priemonė Artimuosiuose Rytuose, Vidurio Europoje ir Šiaurės Amerikoje

Eugene Richard Sensenig – lyčių lygybės, susikirtimo ir įvairovės valdymo mokslų sritis

Teisės ir politikos mokslų katedros Notre Dame Libano universitete dėstytojas

– esensenig@ndu.edu.lb

Šio pranešimo tikslas yra aptarti istorinių žygių ir tamsiojo turizmo vaidmenį skatinant konfliktų transformaciją ir taikos kūrimą. Šiame tyrime naudojamas lyginamasis metodas, siejantis Libaną, Austriją, Šveicariją ir JAV. Pristatymas yra refleksinis bei pagrįstas įrodymais. Empiriniai tyrimo rezultatai pirmiausia paimti iš projekto, tyrusio 11 metų trukusio jaunimo dialogą apie armėnų genocidą. Dialoge dalyvavo jaunimas iš Armėnijos, Azerbaidžano, Libano, Sirijos ir Turkijos, be to ir diasporoje esantis jaunimas iš Šiaurės Amerikos ir ES, t.y. „*Musa Dagh istorinis žygis*.“ Lyginamoji perspektyva teikiama bendradarbiaujant su „*Alpine Peace Crossing*“ (APC) iš Zalcburgo, Austrijos (mano „antrųjų namų“), dėmesys skiriamas ketvirtojo dešimtmečio viduryje vykusiai priverstinei žydų po holokaustinei migracijai iš Vidurio ir Rytų Europos. Kartu su šiais dviem konkrečiais tamsiojo turizmo pavyzdžiais, susijusiais su mano konkrečia patirtimi, pristatyme minimi ir sektiniai pavyzdžiai iš Šveicarijos, dokumentuojant pabėgėlių perkėlimą iš Trečiojo Reicho ir iš JAV, istoriniai žygiai, susiję su transatlantine vergų prekyba ir indėnų genocidu.

„Musa Dagh“ projektas tiesiogiai susijęs su literatūros vaidmeniu sprendžiant tarp kartų patirtas traumas tarp trečiosios ir ketvirtosios kartos armėnų genocidą išgyvenusių Libane gyvenančių asmenų. Remiantis 2010-aisiais prasidėjusiu istorijos žygių projektu, pirmą kartą pateikiamos išsamus Caux forumo tarp armėnų, kurdų ir turkų jaunimo,

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

dialogo sesijų (AKT dialogas), kuriomis buvo grįsti 2015-ųjų istorijos žygiai, įvertinimas.

Pristatymas iliustruoja, kaip Franzo Verfelio epinis romanas „Keturiasdešimt Musa Dagh dienų“ (angl. „Forty Days of Musa Dagh“), išleistas Vienoje 1933-aisiais metais, buvo panaudotas siekiant padėti jauniems armėnams, kartu su arabų, musulmonų ir europiečių kilmės keliautojais suprasti genocido istoriją. Taip pat buvo stebima, kaip tai naudojama planuojant ir vykdant metines dialogo sesijas „Pokyčių iniciatyvos“ (angl. „Initiative of Change“, IofC) konferencijų centre Caux miestelyje, Šveicarijoje, nagrinėjant istorinę patirtį ir įvykius, susijusius su konfliktais Kaukazo regione XX amžiaus 2-ajame dešimtmetyje. Susiejant „Musa Dagh“ projektą su Europa po Antrojo pasaulinio karo priverstų palikti žydų patirtimi bandoma iliustruoti poreikį kovoti su visomis rasizmo formomis Artimuosiuose Rytuose. Tai ypač svarbu, nes pats Verfelis Libane išlieka kontraversiška asmenybe dėl savo žydų kilmės.

Galiausiai bus aptarti trys „Musa Dagh“ istorinio žygio pavyzdžiai, siekiant iliustruoti jų pagrindinę reikšmę bei kaip susiję įvairūs požiūriai į tamsųjį turizmą. Šie žygiai apima, bet neapsiriboja, „APC“ pradininko kelione 1997-aisiais, kuriame dalyvavau minint 50-ties metų žydų holokausto išgyvenusiųjų išėviją, vykusią 1947-aisiais, 1988-aisiais vykusį Šveicarijos istorinį žygį, susijusį su „Über die Grenzen, Alltag und Widerstand im Schweizer Exil“ (liet. „Už sienos. Kasdienis gyvenimas ir pasipriešinimas Šveicarijos tremtyje“) 50-ųjų Austrijos prijungimą prie nacistinės Vokietijos metinių minėjimą ir IofC Caux konferencijas, kuriose dalyvavau, pabrėždamas „Hope in the Cities“ paramą Ričmondo vergų keliui Virginijoje.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers
March 17th - Day 2: From the Field and Students

Facilitated Dialogue as a Safe Space for Sharing Stories. The Ukrainian context

Dr. Tetiana Kalenychenko & Dr. Lidiya Lozova

In the framework of the hybrid armed conflict in Ukraine that has lasted since 2014, narratives have been taking a leading role in forming the overall understanding of the conflict's context. This does not only include media narratives and narratives formed by official parties' representatives, but also informal everyday talks and sharing of personal stories. The field of information is shaped by post-Socialist and post-Soviet paradigm of thinking and culture of competition; this impacts peacebuilding interventions, too. Typically, even in the context of a family there is not much space to talk safely about difficult issues, taboos, and dilemmas.

One of the possibilities to touch upon the issue of the "other" side and reflect on one's own experience is dialogue spaces. By dialogue spaces we mean facilitated reunions of people, which can start with discussing and resolving a practical local issue and grow into an existential talk.

Since 2016, we have led the "Dialogue in Action" initiative, whose aim is to develop dialogue culture in small territorial communities of Ukraine involving secular and religious leaders. There are several successful cases when the initiative helped to create safe spaces for sharing thoughts among local authorities, business representatives, social activists, veterans and IDPs, youth, and other community groups. One of the initiative's success stories is the formation of an inter-Christian group of military chaplains who are ready to cooperate with each other even though it is not possible on the public level. The

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers

experience of the armed conflict, trauma and loss provides an opportunity to share their stories and even to dream about possible future and deep peace together.

Dialogas su tarpininku kaip saugi erdvė dalintis istorijomis – ukrainiečių kontekstas

Dr. Tetiana Kalenychenko & Dr. Lidiya Lozova

Hibridinio ginkluoto konflikto Ukrainoje, prasidėjusi dar 2014-aisiais ir besitęsiančio iki šiol, kontekste, naratyvai vaidina pagrindinį vaidmenį formuojant bendrą konflikto konteksto suvokimą. Tai apima ne tik žiniasklaidos ir suformuotus oficialių partijų atstovų naratyvus, bet ir neformalius kasdienes pokalbius ir asmenines istorijas. Informacijos lauką formuoja posocialistinė ir posovietinė mąstymo paradigma ir konkurencijos kultūra, daranti įtaką ir taikos kūrimui. Įprastai net šeimos kontekste nėra daug erdvės saugiam pokalbiui apie sudėtingas problemas, tabu temas ar dilemas.

Viena iš galimybių aptarti šį „kito“ klausimą ir apmąstyti asmeninę patirtį yra dialogo erdvės sukūrimas. Dialogo erdvė – tai vieta, kurioje vyksta tarpininko vedami susitikimai tarp žmonių, čia galima pradėti aptarti vietines problemas, jų sprendimo būdus, tai gali išaugti ir į egzistencinį pokalbį.

Nuo 2016-ųjų, vadovaujame iniciatyvai „Dialogue in Action“, kurios tikslas – plėtoti dialogo kultūrą Ukrainos teritorinėse bendruomenėse, įtraukiant sekularius ir religinius lyderius. Turime keletą sėkmės istorijų, kai mūsų iniciatyva padėjo sukurti saugias erdves dalintis mintimis tarp vietinės valdžios, verslo atstovų, socialinių aktyvistų, veteranų ir šalies viduje perkeltųjų asmenų, jaunimo ir kitų bendruomenės grupių. Viena iš tokių istorijų yra tarpkrikščioniškos karinių kapelionų grupės, kuri yra pasirengusi bendradarbiauti tarpusavyje, net jei tai nėra įmanoma visuomeniniu lygmeniu, sukūrimas.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers
March 17th - Day 2: From the Field and Students

**The Endorsement of Conspiracy Theories as Shared Historical Narratives within
African-Americans**

Jessica Delia

Conspiracy theories are not a new phenomenon. There are a myriad of psychological factors that contribute to the endorsement of belief in conspiracy theories but their gross popularity within the mainstream suggests that the prevalence of conspiracy belief is not solely derived from psychological dysfunction or erroneous thinking. Conspiracy theories are not specific to Western culture, as all over the globe and throughout each generation, societal crisis situations have and continue to occur (e.g., wars, natural disasters, revolutions, terrorist attacks, economic recessions) and thus, conspiracy theories surge after such tumultuous events and situations. Crisis situations tend to drive people to generate sense-making narratives that become a subjective impression of history and some researchers suggest that conspiracy theories are derived from these narratives. Marginalized groups (e.g., African-Americans, Muslims, Jews) have a tendency to endorse conspiracy theories to a larger degree than their majority counterparts. Historically, African-Americans have felt ostracized and mistreated, and threatened by political and racially driven movements throughout U. S. history. Therefore, conspiracy theories have become deeply embedded within Black American culture. This qualitative study sought to explore the prevalence of the endorsement of conspiracy belief within African-Americans as a response to collective trauma and how such a belief serves as a coping mechanism that enables the participant to make sense out of the uncertainty that arises from such events. Collective trauma and the adoption of

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

conspiracy belief in African-Americans may have developed as a response to a tumultuous past which includes slavery and later perpetual acts of inequality and mistreatment. The implication is that the collective trauma and grief is never too far from the group's conscious. Thus, conspiracy theories become a shared historical narrative that informs how this particular group views society, the world that they inhabit and the place that they hold within it.

Sąmokslų teorijų kaip bendrų istorinių naratyvų tarp afroamerikiečių patvirtinimas

Jessica Delia

Sąmokslų teorijos nėra naujas reiškinys. Yra begalė psichologinių veiksnių, prisidedančių prie tikėjimo sąmokslų teorijomis, tačiau didelis jų populiarumas daugumos tarpe rodo, kad šis paplitimas nėra kilęs tik iš psichologinės disfunkcijos ar klaidingo mąstymo. Sąmokslų teorijos nėra būdingos tik Vakarų kultūrai, nes visame pasaulyje ir kiekvienoje kartoje pasitaiko visuomeninės krizinės situacijos (pavyzdžiui, karai, stichinės nelaimės, revoliucijos, teroristiniai išpuoliai, ekonomikos nuosmukiai). Taigi, po tokių audringų įvykių ir situacijų pakyla ir tikėjimas sąmokslų teorijomis. Krizinės situacijos galimai skatina žmones kurti prasmingus naratyvus, kurie tampa subjektyvia ir įspūdinga istorija, kai kurie tyrinėtojai teigia, kad iš šių pasakojimų ir išvedamos sąmokslų teorijos.

Marginalizuotos grupės, tokios kaip afroamerikiečiai, musulmonai ar žydai, yra labiau linkę tikėti sąmokslų teorijomis nei didžioji dalis jų kolegų. Istorškai, afroamerikiečiai jautėsi atstumti, su jais buvo netinkamai elgiamasi, per visą JAV istoriją jiems grasina įvairūs politiniai ir rasiniai judėjimai. Todėl sąmokslų teorijos giliai įsitvirtino ir juodaodžių amerikiečių kultūroje. Šiuo kokybiniu tyrimu buvo siekta ištirti, kaip

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

afroamerikiečiai pritaria sąmokslo teorijoms kaip atsaku į kolektyvinę traumą ir kaip toks įsitikinimas veikia kaip įveikos mechanizmas, leidžiantis dalyviui suvokti dėl tokių įvykių atsirandantį neapibrėžtumą. Kolektyvinė trauma ir afroamerikiečių tikėjimas sąmokslo teorijomis galėjo išsivystyti kaip atsakas į audringą praeitį, apimančią vergiją ir vėlesnę nuolatinę nelygybę ir netinkamą elgesį. Tai reiškia, kad kolektyvinė trauma ir sielvartas niekad neatitolsta nuo grupinio sąmoningumo. Taigi, sąmokslo teorijos tampa bendru istoriniu naratyvu, kuris informuoja, kaip ši konkreti grupė žiūri į visuomenę, į pasaulį, kuriame jie gyvena ir į vietą, kurią jame užima.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers
March 17th - Day 2: From the Field and Students

Existential Meaning and its Mediation of Fear and Governance

Jesse DiBlasi

For at least the last two hundred years theologians and existentialists have theorized that without the acknowledgment or belief in a transcendental force or authority people struggle to affirm their meaning. The advent of enlightenment philosophy and cartesianism although once thought to aid in the knowing of meaning has unintendedly made it more elusive. Political philosophers, beginning with Hobbes and ranging to Arendt and Shklar have attached themselves to this phenomena and sought to provide solutions and clarity. The underlying assumption of these theorists is that governmental actors and the people try to influence one another in reference to the people's structure of meaning. A person's structure of meaning consists of their ethics and morality derived from their belief system. Modern era political philosophers have argued that in the lack of a common unifying transcendental belief or identity governments have resorted to narratives of fear to serve as the unifying force. These narratives of fear are often characterized by securitization, i.e. fear of some other. The implication of this study's theoretical framework is that it is not necessarily one's particular belief system that enables them to overcome narratives of fear, rather it is the nature of their structure of meaning. It is universal values such as "liberty" and "love thy neighbor" (founded in some transcendental authority) that enables one to trust and not fear others. However, this becomes less likely to remain true as certain belief systems and their particular values seemingly become less common. Therefore, the importance of sharing one's narrative and values in constructive dialogue is critical in overcoming the fear of one another.

Stories Shaping Peace Presentations: Abstracts for Academic Papers

Furthermore, to strengthen the advocacy for narrative and value sharing, and perhaps exploring the idea of a transcendental authority, it is important to show that a satisfying structure of meaning can aid the overcoming of fear. Even though the theorizing of existential meaning and its relationship with the efficacy of governance is relatively clear it remains theory alone. This study aims to qualitatively and empirically support the theory that the integrity of one's structure of meaning, derived from their belief system, mediates their perception and preference of ethical governance. This research is guided by the question, are people who possess a satisfying structure of meaning more resistant to propaganda and narratives of political fear?

Egzistencinė prasmė bei jos tarpininkavimas tarp baimės ir valdžios

Jesse DiBlasi

Pastaruosius du šimtus metų teologai ir egzistencialistai gvildena teoriją, kad be transcendentinės jėgos pripažinimo ir tikėjimo ja ar jos autoritetu, žmonėms yra sunku įprasinti savo gyvenimus. Apšvietos filosofijos ir karteizianizmo pasirodymas, nors kadaise padėjęs rasti prasmę, dabar ją nesąmoningai pavertė sunkiai suprantama. Politiniai filosofai, kaip Hobbes, Arendt ir Shklar susitapatino su šiuo reiškiniu ir siekė pateikti sprendimus bei aiškumo. Pagrindinė šių teoretikų prielaida yra ta, kad vyriausybės veikėjai ir žmonės bando daryti įtaką kitų prasmės struktūroms. Asmens prasmės struktūrą sudaro jo etika ir moralė, kylančios iš įsitikinimų sistemos. Šiuolaikinės eros politikos filosofai tvirtina, kad nesant bendro vienijančio transcendentinio tikėjimo ar tapatybės, vyriausybės griebėsi baime persmelktų naratyvų tam, kad suvienytų visuomenę. Tokiems baimės naratyvams dažnai būdingas saugumo elementas „kito“ kaina.

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

Šio tyrimo teorinės sistemos išvada, kad nebūtina turėti konkrečią tikėjimo sistemą norint įveikti baimės naratyvą. Verčiau tam tikslui pasitarnauja prasmės struktūros prigimtis. Būtent universalios vertybės tokios kaip „laisvė“ ir „mylėk savo artimą“ (randamos kai kuriuose transcendentiniuose autoritetuose) įgalina pasitikėti kitais ir nebijoti. Tačiau, mažiau tikėtina, kad tai išliks tiesa, nes tam tikros tikėjimo sistemos ir jų konkrečios vertybės tampa vis retesnės. Todėl, norint įveikti vienas kito baimę, svarbu konstruktyviame dialoge dalytis savo pasakojimu ir vertybėmis. Be to, norint sustiprinti naratyvo ir vertybių dalijimosi propagavimą ir galbūt tyrinėjant transcendentinio autoriteto idėją, svarbu parodyti, kad patenkinama prasmės struktūra gali padėti įveikti baimę. Nors egzistencinės reikšmės teorija ir jos sąsaja su valdymo efektyvumu yra gana aiški, ji taip ir lieka tik teorija. Šiuo tyrimu siekiama kokybiškai ir empiriškai paremti teoriją, kad prasmės struktūros vientisumas, kilęs iš įsitikinimų sistemos, tarpininkauja jų suvokimui ir pirmenybei etiniam valdymui. Šis tyrimas vadovaujasi klausimu, ar žmonės, turintys patenkinančią prasmės struktūrą yra atsparesni propagandai ir politinės baimės naratyvams?

March 18th - Day 3: Interreligious Dialogues and Narratives

How Personal Stories are an Effective Tool for Conflict Transformation

Carol Grossman

I will discuss how personal stories can serve as tools for conflict transformation and share stories from my work in the field using personal stories as peacebuilding tools.

Conflict affects how we see each other. Conflicts can cause parties to be unaware of each other, to develop enemy stereotypes and to have defenses against seeing the

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

humanity and valid concerns of the “other.” Through lack of exposure, social cleavages, educational processes, media and more, history can be white-washed, and people rendered invisible to each other. Parties to the conflict are often ignorant of each other’s experiences and valid concerns. Experiences with the “other” may reinforce defenses against opening to a wider truth horizon and keep people tightly confined to their own limited sense of reality.

Sharing personal stories can be an important first step in enabling people who are ignorant about the “other” to widen their horizons and raise their awareness. Personal stories can be less threatening than other forms of communication amidst conflict, allowing listeners and readers to open up and expand their horizons and sense of reality. Personal stories are small enough to digest. Personal stories are not an attack. The listener listens to a story. The listener imagines a story. Listening and imagining are penetrating processes that can change the listener’s way of seeing and prying open the closed mind to be more open and to entertain new ideas and ways of seeing and thinking. This can lead to profound change enabling an ignorant person to be transformed into an aware and knowledgeable person who can thereafter engage more constructively with “the other” and ultimately become an ally and possibly a leader in building a positive shared future.

Story-based dialogue can enable groups in conflict to engage in constructive encounters. There is room for more than one personal story and this can enable people in conflict to share with each other and listen to each other. My personal story can coexist alongside your personal story without invalidating each other. This type of engagement can also enable storytellers to express painful experiences and release trauma, a critical

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

component of sustainable peacebuilding. Additionally, personal stories can highlight positive experiences with the “other” as a way to present a vision of the hoped for future relationship.

I will share stories and lessons learned from my experience as a conflict transformation practitioner using personal stories as peacebuilding tools in a variety of contexts including Israeli-Palestinian peacebuilding, interreligious dialogue, U.S. multicultural relations, and post-conflict reconciliation between Bosnians, Serbians and Croatians. I will use metaphors, folktales and vignettes to describe how personal stories operate as a uniquely powerful tool for peacemaking.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers

Asmeninių istorijų kaip konfliktų transformavimo įrankio veiksmingumas

Carol Grossman

Aptarsiu, kaip asmeninės istorijos gali tapti konfliktų transformavimo įrankiu bei pasidalinsiu istorijomis iš savo darbo srities, naudodama asmenines istorijas kaip taikos kūrimo įrankį.

Konfliktas daro įtaką tam, kaip matome vienas kitą. Dėl konfliktų abejos pusės gali nežinoti viena apie kitą, gali susikurti priešo stereotipus ir taip norėti apsisaugoti nuo žmogiškų ir pagrįstų „kito“ problemų matymo. Dėl nepakankamo žinomumo, socialinės atskirties, švietimo procesų, žiniasklaidos ir kt., istorija gali būti „išbalinta“, žmonės tapti vieni kitiems nematomais. Konflikte dalyvaujančios pusės dažnai nėra susipažinusios su viena kitos patirtimi ir pagrįstais rūpesčiais. „Kito“ patyrimas gali sustiprinti gynybinę reakciją ir neleisti suvokti platesnės tiesos, žmonės lieka suvaržyti savo pačių riboto tikrovės jausmo.

Dalijimasis asmeninėmis istorijomis gali būti svarbus pirmas žingsnis žmonių, kurie nežino apie „kitą“ įgalinimo, sąmoningumo link. Jų akiratis galėtų prasidėti, o sąmoningumas padidėti. Asmeninės istorijos gali būti mažiau grėsmingos nei kitos bendravimo formos konflikto metu, leidžiančios klausytojams ir skaitytojams atsiverti ir plėsti savo akiratį bei tikrovės jausmą. Asmeninės istorijos yra pakankamai nedidelės, jas lengva „suvirškinti“. Jų tikslas nėra užpulti kitą pusę. Klausytojas paprasčiausiai klausosi istorijos ir bando ją įsivaizduoti. Klausymasis ir įsivaizdavimas yra skvarbūs procesai, galintys pakeisti klausytojo požiūrį ir atverti uždara protą, leisti būti atviresniems naujoms idėjoms bei mąstymo būdams. Tai gali lemti esminius pokyčius, leidžiančius

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

nesuprantančiam asmeniui tapti sąmoningu, kuris vėliau gali konstruktyviau bendrauti su „kitu“ ir galiausiai tapti jo sąjungininku, o galbūt ir lyderiu kuriant teigiamą bendrą ateitį.

Pasakojimais pagrįstas dialogas gali padėti konfliktuojančioms grupėms konstruktyviai dalyvauti bendruose susidūrimuose. Visada bus vietos daugiau nei vienai asmeninei istorijai, todėl konfliktuojantys žmonės gali pasidalinti vieni su kitais ir klausytis vieni kitų. Mano asmeninė istorija gali egzistuoti kartu su jūsų asmenine istorija, jos nepadaro viena kitos nepagrįstomis ar nepilnavertėmis. Toks įsitraukimas taip pat gali padėti išreikšti skaudžią patirtį ir išsilaisvinti iš traumos, o tai yra esminė tvaraus taikos kūrimo sudedamoji dalis. Be to, asmeninės istorijos gali išryškinti teigiamą patirtį su „kitu“ ir taip pateikti tikėtinų būsimų santykių atstatymo viziją.

Pasidalinsiu istorijomis ir išmoktomis pamokomis iš savo kaip konflikto transformacijos praktikės patirties, kur naudoju asmenines istorijas kaip taikos kūrimo įrankius įvairiose srityse ir įvairiuose kontekstuose, įskaitant Izraelio ir Palestinos taikos kūrimą, tarpreliginį dialogą, JAV daugiakultūrinius santykius ir pokonfliktinį bosnių, serbų ir kroatų susitaikymą. Asmeninių istorijų kaip unikaliai galingų taikos kūrimo įrankių apibūdinimui naudosiu metaforas, pasakas ir trumpus aprašymus.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers
March 18th - Day 3: Interreligious Dialogues and Narratives

**Photovoice and Narratives of Freedom of Religion and Belief, Conflict, and
Reconciliation**

Rev. Justin Meyers

The old adage of “a picture is worth a thousand words” takes on deep meaning when the use of photographs helps to shape the narrative of freedom of religion and belief in contexts where these values are not fully realized. This paper will explore the use of, and the results of, a Photovoice project that was implemented in Pakistan to help understand the nature of religious freedom in Pakistan. It was used to create empathy between participants of different religions and shared hope for a more religiously tolerant and harmonious Pakistan. Through this project, narratives were created that are continuing to help shape the conversation about religious tolerance in communities that experience religious tension and conflict.

The project included primarily Muslims and Christians as they explored their individual beliefs and practices by telling stories about photographs they had taken. Participants took a deep dive into the diverse realities of religious practices in Pakistan, and through sharing their personal stories they formed new relationships and joined together to positively affect change in their communities. They were able to highlight positive ways their religious communities were able to work together and address the challenges their diverse communities faced.

Examples of narratives that emerged from this project include Muslims and Christians coming to new realizations about the nature of each religion, a Muslim instructor of Criminology changing his research focus and his teaching methods to

Stories Shaping Peace Presentations:

Abstracts for Academic Papers

increase empathy in his students for religious minorities, and a Muslim scholar and the spouse of a Christian government official joining together in analyzing loopholes in laws that are intended to provide for religious freedom in Pakistan.

After presenting the case study and the results of the project, the paper will then explore possibilities of using photovoice as a methodology of sharing narratives of conflict and reconciliation. For many Muslims and Christians, the theology and practice of reconciliation runs deeply in their religious tradition. The paper will present general strokes of these theologies and practice and then discuss the potential application of photovoice to share narratives around reconciliation theologies and practices in communities affected by conflict.

Finally, this paper will ask participants to reflect on their own practices of sharing narratives and explore ways photovoice might be a helpful framework for their work and will experience the technique using photographs provided by participants and the presenter.

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers
**Foto balso metodas ir pasakojimai apie religijos ir tikėjimo laisvę, konfliktus ir
susitaikymą**

Rev. Justin Meyers

Senasis posakis „Nuotrauka verta tūkstančio žodžių“ įgauna gilesnę prasmę, kai fotografijų panaudojimas padeda formuoti religijos ir tikėjimo laisvės naratyvą kontekstuose, kuriuose šios vertybės nėra iki galo įsisąmonintos. Šiame pristatyme bus nagrinėjami Foto balso metodo projekto, įgyvendinto Pakistane ir panaudoto siekiant padėti suprasti religijos laisvės pobūdį Pakistane, rezultatai. Projektas buvo naudojamas siekiant sukurti empatiją tarp skirtingų religijų dalyvių ir dalintis viltimi dėl tolerantiškesnio ir harmoniškesnio religijai Pakistano. Vykdam šį projektą buvo sukurti naratyvai, ir toliau padedantys palaikyti pokalbį apie religinę toleranciją bendruomenėse, kurios patiria religinę įtampą ir konfliktus.

Projekte daugiausia dalyvavo musulmonai ir krikščionys ir jie tyrinėjo savo individulius įsitikinimus ir praktikas, pasakojo istorijas apie savo darytas nuotraukas. Dalyviai įsigilino į įvairias Pakistano religinių praktikų realijas, o dalindamiesi savo asmeninėmis istorijomis jie užmezgė naujus santykius ir prisijungė kartu tam, kad teigiamai paveiktų pokyčius jų bendruomenėse. Jie sugebėjo pabrėžti teigiamų būdų, kaip jų religinės bendruomenės galėjo bendradarbiauti ir kartu spręsti problemas bei iššūkius, su kuriais susiduria jų įvairios bendruomenės.

Pasakojimų, atsiradusių iš šio projekto, pavyzdžiai: musulmonai ir krikščionys atranda naują suvokimą apie kiekvienos religijos prigimtį; musulmonas kriminologijos dėstytojas pakeičia savo tyrimų kryptį ir mokymo metodus tam, kad padidintų savo mokinių empatiją religinėms mažumoms; musulmonų mokslininko ir krikščionio

Stories Shaping Peace Presentations:
Abstracts for Academic Papers

vyriausybės pareigūno sutuoktinio bendradarbiavimas analizuojant įstatymų spragas, kuriais siekiama užtikrinti religijos laisvę Pakistane.

Pristačius atvejo analizę ir projekto rezultatus, šis akademinis darbas tirs galimybes panaudoti Foto balso metodą kaip konflikto ir susitaikymo naratyvų dalijimosi metodiką. Daugeliui musulmonų ir krikščionių susitaikymo teologija ir praktika yra giliai įsišaknijusios jų religinėse tradicijose. Šiame rašto darbe bus pristatytas bendrieji šių teologijų ir praktikų potėpiai, o tada bus aptarta galimybė pritaikyti Foto balso metodą, skirtą dalytis pasakojimais apie susitaikymo teologijas ir praktikas konfliktų paveiktose bendruomenėse.

Galiausiai šiame tyrime dalyvių bus paprašyta apmąstyti savo naratyvų dalijimosi praktiką, tyrinėti būdus, kaip Foto balso metodas gali būti naudingas jų darbui, susipažins su technika, naudodami dalyvių ir pranešėjo pateiktas nuotraukas.
